

[Mølgaard.]

standstet spekulationsmulighederne, selv om det ikke lå lige foran.

Hele dette problemsæt er blandt det, som vi nu må se at bore ned i i boligudvalget. Jeg håber alvorligt, at vi når frem til noget, der er holdbare og socialt retfærdige løsninger.

Wilhelm (VS):

VS ønsker stop for opdeling og salg af ejerlejligheder, og vi er derfor i princippet enige i det forslag, kommunisterne har fremsat, Vi henvendte os faktisk til DKP, da vi hørte, at man var på vej med et initiativ, for at gøre det til et fælles venstrefløjssinitiativ. Det ønskede man ikke, men vi understreger, at vi er enige i hensigten.

Det er selvfølgelig noget sjusk, når DKP har fået det lavet sådan, at det giver stavnsbånd for de 50.000 familier, som allerede har købt ejerlejligheder i de sidste 11 år. Det er formentlig ikke tilsigtet. Vi er i hvert fald ikke med på den. Man kunne lige så godt lave stavnsbånd for 50.000 tilfældige parcelhusejere og sige, at de ikke måtte handle deres huse. Det er sådan noget sjusk, der opstår, når man har hastværk, og når man vil monopolisere initiativer, og vi synes ikke, det er så smart, hverken at have dette hastværk eller at monopolisere initiativer. Vi synes ikke, det er så smart, bl. a. fordi de 3 venstrefløjspartier jo alle sammen har tilsluttet sig samarbejdsudvalget mod ejerlejligheder.

Lad dette blot være sagt. Vi mener ikke, at det er den ideelle samarbejdsform, som her er lagt frem. I øvrigt er vi ikke spor kede af det, det må være DKPs sag. Det skal bare nævnes. Vi tror nemlig ikke, at folk bedømmer det sådan, at de, der er hurtigst ved papirmøllen herinde, også er dem, der reelt gør mest ved sagerne. Men vi vil altså støtte det stop, der er foreslået, med de modifikationer, jeg har nævnt.

Om fru Kirsten Jacobsens forslag vil jeg sige, at det ville føre til øjeblikkelig udstykning af alle udlejningsejendomme. Der er intet, der forhindrer det, og det er klart, at motivet vil være der. Der vil blive udstykket øjeblikkeligt, bl. a. af den grund, at man fra ejerside med rette vil frygte, at denne ret kan blive taget fra én igen. Og så har vi jo situationen, som vi nu har det med miseren fra sidste år, at så tør man ikke tage retten tilbage med tilbagevirkende kraft, for så kommer erstatningskravene. Derfor er vi imod dette forslag.

De hensigter, der nævnes i bemærkningerne, kan være udmærkede. Hvis fru Kirsten Jacobsen og fremskridtspartiet mener det, så må de også kunne finde ud af at supplere deres forslag, så det ikke fører til de ting, som jeg i hvert fald tydeligt kan se at dette vil føre til. Det er sært, at et herværende dagblad, som ellers har vist megen fornuft og realitetssans i bedømmelsen af den katastrofe, der er opstået, er hoppet på den limpind og har rost dette forslag ubetinget. Det må vi advare imod.

I øvrigt virker det stærkt at høre fru Kirsten Jacobsen tage udviklingen siden sidste år til indtægt for sine vurderinger dengang. Der er enkelte ting med mure, der blev flyttet, og skillevægge, der blev flyttet 20 cm, men bortset fra det synes jeg nok, at udviklingen har bekræftet noget ganske andet end det, der var fru Kirsten Jacobsens betænkeligheder ved den lovgivning.

Hvad angår omfanget af udstykninger, hvad angår prisniveauet, hvad angår fupmoderniseringer, og hvad angår omfanget af andelsovertagelser, så er det en ganske anden kritik af ejerlejlighedsforliget, som er blevet bekræftet af den udvikling, der har været i de forløbne 12-13 måneder. Det understreger, at forligspartierne enten dengang talte mod bedre viden eller også simpelt hen er så ukvalificerede på dette område, at vi heller ikke i fremtiden kan fæste lid til deres vurderinger. Det mener jeg man skal erindre sig, når man nu sidder og reviderer. Hvis det, man sagde sidste år, var ærligt ment, så ved man simpelt hen for lidt eller er for naiv eller for jeg ved ikke hvad – man kunne i hvert fald ikke bedømme, hvad der ville ske. Det må vi altså også tage i betragtning nu, hvor man vil til at rette på det.

Der kunne citeres spalte op og spalte ned, som vil være kompromitterende for de forskellige, der udtalte sig dengang, men det skal jeg ikke gøre – dog med en enkelt undtagelse.

Det er ikke, fordi jeg finder nogen som helst grund til at forsvare den tidligere boligminister, men når hr. Helge Nielsen af en i denne sag meget ansvarlig socialdemokrat i pressen bliver hængt ud som den, der egentlig har ansvaret for miseren, så synes jeg nok, at det er så usmageligt, at der kunne være grund til at citere, hvad hr. Knud Damgaard sagde i Radiotaget i januar sidste år. Han blev spurgt: »Er det rigtigt, som VS påstår, at dette forlig åbner for en hidtil uset spekulation?« Da var svaret kort og godt – og det er ordret: »Man må vel